

צבר. כינור ושופר

בצאת ראש עיריית חיפה, **אבא חושי**, לחופשה קצרה לטבריה, הקפיד שלא להשתמש במכונית המשרד שלו, כיכר לנסוע במכוניתו הפרטית של חבר, ההנמקה: למנוע הלעזב בדבר שימוש מכונית ציבורית לצורך אישי.

בין מאות שמות רחובות חדשים עליהם התליטה ועדת השמות העירונית לתל-אביב— יפו בראשותו של **ישראל רוקח** בלטו במיוחד הרחובות שנשאו שמות עמים ופרחים (רחוב תפוח הזהב, הצבר, דם המכבים) והר"חובות שנשאו שמות כלרינגינה (רחוב הכני נור, החליל, השופר).

אדוק יצחק שרה שם לעצמו כמטרה בעיריית תל-אביב לייצג את יפו, יצא לצורך זה להכיר את חיי התושבים הערבים. שכונת לדעת שהערבית שלו אינה מספיקה, נזכר ב" צער: "לוא ישבתי עוד זמן מה בבית-הסוהר הייתי יודע ערבית כראוי!" ההסבר: שדה למו ערבית כשישב ב-1926 ארבעה חודשים בבית-הסוהר, אחר שהכה בקת של אקדח ארבעה שוטרים ערביים שהתנפלו עליו בעת טייל לילה ירושלמי.

כאשר חולקו תלושי הלבשה לבדואי-גב נחבקשו המקבלים למסור את גילם. המפורסם כסם בבדואי הדרום, **שייך סולימאן אל-הוזיילי**, מסר את גילו כ-50 (הגיל המסור ער: 75). לאחריו נרשם אחד מבניו כבן 62. לתמיכתו של פקיד משרד המסחר והתעשייה ("הייתכן שאב יהיה צעיר מבנו?") הסביר השייך: "ייתכן שהחסרתי שנים מספר מגילי... אולם בני שיקר כנראה, בהוסיפו לגילו". ראש עיריית רמת-גן **אברהם קריניצקי**, סיפר לעיתונאי מכר בחזונו את תצוגת המ"כ כונית לפני כנס התעשיינים (ראה במדינה) כי הוא מחפש מכונית-אשפה נוספת לעירו. הרחיפות המיוחדת בדבר: אין הוא רוצה להיות ראש עיר מזוהמת.

בשוב מסגנון דברי הכנסת שהוא משורר למענו הרמת-גני סיכם **אביגדור** (במוקד הרן) **המאירי** את כמות הנגיד הדרושה כדי להציג את מבחר כתביו ב-25 כרכים בני שני גליונות דפוס (כ-330 עמודים) כל אחד. בהנחה שמהדרת כל כרך תוגבל ל-5000 טפ"ס סים יודק המאירי ל-42 טונות נייר, הממל אות שני קרוגות גדולים של רכבת משא.

לאחר הצגת הבכורה התל-אביבית של תמר אשת ער עלה במאי האוהל, **משה הדור** הודיע, תוך תשואות הקהל הסוערות: "הסדר פי **ייגאל מוסנזון** מתבקש לעלות על ה"במה!" אחר שהסופר שהפך מחזאי לא נמצא, העיר מבקר תיאטראי אחר: "הוא ודאי כותב מחזה חדש!" רמז בכך על הצגתו הקרובה בהבימה של מחזה מוסנזוני גוסף: אדם בלי שם.

"הוא פשוט מותק!"

ספרו של **היינץ גודריאן**, מי שהיה נביא הטאנקים ולאחר מכן רמטכ"ל צבא היטר, לר, זכה לפופולריות רבה שעה שהופיע ב"צטבות ספרייה תל-אביבית, אחר שהושאל

לזמר **אברהם וויקומירסקי**, באה דרי שה דחופה להמציאו לקורא אחר. הקורא: **מנחם ביגון**.

בראיין כתבת לאשה את רעיית ד"ר **גארסיה גראנאדוס**, נציג אורוגווי ש" תמן בהקמת ישראל, קיבלה הסבר קצר על ב" ג"י: "מה דעתי על דוד כן-גוריון?" הוא פשוט מותק!"

בהשיב ב"י, לח"כ המפמ"י **ישראל בריהודה** שגה, קרא לו בשמו הלא-מערבתי, אידלסון, חזר בו מייד, התנצל: "סליחה, זה טעות שלי!" חייך בריהודה: "ה"ח"כ וואי היתה זאת הטעות הקלה ביותר שלך?" **ד"ר דוב יוסף**, שר התעשייה והמסחר, הצטער על המחסור ברהיטי לכל לפני משל

שרופים ושותי דם

גל שמחה עבר בארצות-הברית כאשר הוט" לה הפצצה האטומית הראשונה על הירוש"י. מה, אולם עת שהתקרבה מלחמת העולם הש"י לישית עבר גל פחד איום בין תושבי ארצות הברית מחשש הפצצות אטומיות.

מגע מקרוב זה עם הפצצה האטומית בא לאמריקאים דרך משוכה השבועונים הה"י מוריסטיים האמריקאיים, ניו-יורקר, שהקדיש, חושים מספר אחר הטלת הפצצה הראשונה על הירוש"ימה היפאנית, גליון שלם לדו"ח של כתב מלחמה מפורסם וצעיר, ג'וזף הר"י סיי, גליון ניו-יורקר שחסר אותו שבוע כל ציור או מודעה מסחרית ורק מסר במליו

נפגעות הירוש"ימה בהמשך סיפוקן, 1952

גם קיקוקי ומורקומי

הפשוטות של הרסיי את כל אימת ההרס והרצח ילדות פצצה אטומית נחטף מדוכני מזכיר העיתונאים, אול מן הרחוב תוך שעות ספורות.

ראיתי אור! בששה באוגוסט 1945 הוטלה פצצת האטום הראשונה על בני אדם. העיר היפאנית הירוש"ימה שימשה שפן הני" סוי לאמצעי מלחמה חדיש זה ומיעוטם של 300 אלף תושבי הירוש"ימה שלא נשרפו חיים, ידעו לספר לעיתונאי האמריקאי את סיפורם האיום, כיצד נמחקה עירם מעל פני האדמה וכיצד נמחו חייהם של רבבות תוש"י בי העיר.

אלה שנשארו בחיים היו פצועים, חבולי גוף, אובדי תושייה, בישרו אימים לכל אורחי

חת יצרנים שביקשה חומרי-גלם, פיצה אותה בפרט אישי: בצעירותו רצה להיות נגר, התחיל לעבוד במקצוע החדש, אך אכזב את הנגרים מוריו.

הברת הכנסת **עדה מימון** החלה תובעת תביעת צנע חדשה: קיצוב הגאומים בכנסת. דהסבר: עם מיעוט הגאומים ימעט הצורך בנייר קונוידיביניים להדפסת הגאומים ב" דברי הכנסת.

הח"כ הד"ר **שמחה כבה** לא התעצל, ניסה לברר אצל שר התחבורה, **דוד צבי פנקס**, בעיית יסוד: "מתי תהיה אצלנו טל-בויה?" השיב מנהל הבנק שהפך שר תח" בורה: "על כך ירצה כבר שר התחבורה הרא"י

איש אימונם של כולם

ג'ון רוי קארלסון אינו אלא שמו הבדוי של עיתונאי אמריקאי רבי-יכולת, ארמני יליד יוון, שהיגר עם הוריו לארצות-הברית בגיל צעיר, קנה את עולמו העיתונאי בחדרו, במס' וזה של נאצי, למחירת הנאצית, הבונה, שאיג" דה את האמריקאים ממוצא גרמני.

אחר שהצליח לחשוף את סוד הבונד הח" ליט להתחקות על עקבותיהם של מהרחרי המלחמות ושפיכות הדמים במרחב, נכנס לסודם של פסיכס הנבלים: פאטיטיטים בריי טיים, פיאוודלים ערביים, קנאים מוסלמים, הרפתקנים נאציים וקרואטיים, טרויסטיים ארמניים, מלכים שטופי זימה, שייכים צמא"י דם, כטודנטיים תוססים, כמרים זוממי מזוי מות.

כתב מבקרו הספרותי של הניו-יורק טיימס: "אילו חיבר את ספר ההרפתקות המופלא הזה אדם אחר, כי או ודאי היו מאשימים אותו בקרבה משפחתית לבארון מינכהאוזן... אולם קארלסון גילה מידה כה רבה של מהימנות ודיוק עד שאין כל יסוד לפקפק באמתות... הספר המרתק הזה."

מלבד הצליחו להגיע מדי פעם לבירה ער- בית (עמאן, דמשק) באותו ערב בו היא זוכה בהפצצת בתולין ישראלית, עולה בידיו של האמריקאי-הארמני להפוך בעת ובעונה אחת גם איש אמנם של האחים המוסלמים ומתחריהם, החולצות הירוקות. הוא עובר בכל ארצות ערב (וגם בין עמדות היהודים והערבים) ללא אשרות כניסה, מצליח תמיד להמלט במונית האחרונה מפני יום הוועמת של אלה שהעמיד פנים שהוא תומכם שעה שריגל אחר סודותיהם.

בצאת קארלסון סוף סוף לאמריקה (אחר שהחליט ברגע האחרון לנטוש את מטוסו בקפריסין ולבקר בישראל) רוי מסמכים, צי לומים, רשמים ושיחות, שבע חשיש (שעישן במאורה בירותית) וכנים (אותם צבר בקס"י קט מתנדבים ערבים באבר-תור הירושלמית) היה מובטח דבר אחד: לכשיכתב ספרו, לא יוכל קוראו להניחו עד אשר יסיים את קרי אתו. ההבטחה קוימה במלואה. [מקהיר עד דמשק (ע-336)] — ג'ון רוי קארלסון — אחיאסף (1.800 ל"י)

107 צאבני

(הוראות בדברי תנודים לקוראים בנסוד 2)

5	10	15	20	25	30	35	40	45	50	55	60	65	70	75	80	85	90	95	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60
61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80
81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100

- א. פלחית זכר (ביחוד ארמה) בשכירות לפון כפול
- ב. שווי פלחית) אוניברסיטה אמריקאית: נפסדו מן תולעם
- ג. אם אני תביאים
- ד. שאינו גלוי עליו
- ה. שמה תפריט של מלכת מצרים
- ו. ירק פמפשתח ותישואים שצנעו סולני
- ז. כלים
- ח. כמש (ומן תולה)
- ט. תויו דואר
- י. בתי-ספר לרבים
- יא. כרל לורבקת תמונות או בולים
- יב. אחור
- יג. יוספי עזילות שוא על אדם
- יד. (שתי מילים) אוני ככר: בא אחור תוכי

10	23	34	45	56	67	78	89	90	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
41	42	43	44	45	46	47	48	49	50
51	52	53	54	55	56	57	58	59	60
61	62	63	64	65	66	67	68	69	70
71	72	73	74	75	76	77	78	79	80
81	82	83	84	85	86	87	88	89	90
91	92	93	94	95	96	97	98	99	100

104 ספרים לפתור תשבץ

ייתה אלון, תל-אביב, פנוי 18: תחלה אפשריית, תופי, אחותי תלמינד 24: משה נבי, תנודי, שרת 42